

Царь се засмѣлъ и заповѣдалъ да измиятъ лицето на ходжата. После го пратилъ да доведе жена си и децата въ палата и го направилъ свой съветникъ.

СЛАДКО ГРОЗДЕ.

Гроздъ узрѣлъ ми даде татко

И съ ржка

Азъ зазобахъ сладко-сладко, —

Ей-така.

Якитѣ ми зѣбки тракатъ

И безъ жаль

Грозде лѣвчать, а гроздакътъ

Все е цѣлъ.

Азъ се стреснахъ. Слѣнце мило

Грѣе вѣнѣ.

Нѣма сладкий гроздъ. . . То било

Сладѣкъ сѫнъ.

В. И. Стояновъ.

